బాబు

శ్రీ ఆకెళ్ళ జానకిరామ సుబ్రహ్మణ్యం

జానికమ్మగార్కి ఈరోజున చెప్పుకుని గర్వించతగ్గ ఆస్తేమీ లేదు ... జీర్ణించిపోయి కూలిపోవటానికి సిద్ధంగావున్న ఒక్క కొంప, ఏదో సెకండ్ ఫారం చదువుతున్న ఒక్కగా నొక్క కొడుకు బాబుతప్ప.

జానికమ్మగారి పెద్దాడు, పదోఏటే, స్వగ్రామానికి గుడ్ బైకొట్టేసి, దేశంకాని దేశంలో తిరుగుతూ, తల్లికి మాత్రం కనపడకుండా తప్పుకుంటూవచ్చాడు... మొన్న మొన్ననే, తను మిలిటరీలో చేరినట్టుగా తల్లికి ఉత్తరం వ్రాశాడుకూడ. దానితో, జానికమ్మగారికి, పెద్దాడిమీదవున్న కాస్త ఆశకూడ వదులుకోవలసి వచ్చింది...ఇంక ఆశంతా ఒక్కగా నొక్క కొడుకు బాబుమీదే.

'వెధవకొంప! ఈవేళవుంటుంది. రేపుంటుంది. మహా అయితే ఎల్లుండికూడ వుంటుందేమో! నాలుగోరోజున గట్టిగా గాలివేసిందంటే, పునాదులతో సహితంగా కూలిపోతుంది. ఆరోజుతో దాని ఆయుర్దాయం పూడిందన్నమాటే. కాని బాబు అలాకాదు ... పెరిగి పెద్దవాడై, బాగా చదువుకుని ఓ పెద్ద ఆఫీసరు వుద్యోగంచేస్తూ, పదిమంది నౌకరులచేత చాకిరీచేయించుకుంటూ, దర్జాగా కాలుమీద కాలువేసుకుని బ్రతకాలి. తను బ్రతుకున్నంతవరకు, బాబు జీవితాన్ని సంతోషంతో చూడాలి. తను చనిపోయిన తరువాతకూడ, బాబు సుఖంగా, శాశ్వతంగా బ్రతకాలి. గంపెడు పిల్లలు పుట్టాలి. వాళ్లందరు, పెరిగి పెద్దవాళ్లై, తను బాబు మార్గాన్నే తొక్కాలి. వాళ్ళందరితోపాటు తన బాబు ... ముద్దులబాబు, బంగారుబాబు, భోగభాగ్యాలతో తులతూగుతూ, ఈ లోకంలోనే, శాశ్వతంగా వుండిపోవాలి. తను మాత్రం ... పైలోకంనుంచి అప్పుడప్పుడుచూస్తూ, తన బాబును సంతోషంతో ఆశీర్వదించిపోతూవుండాలి. ...

ఈ విధంగా జానికమ్మగారు ప్రతీరోజు బాబును గురించి, మేడలు కట్టుకుంటూవుంటుంది. అందులో ఆశ్చర్యమేముంది? ఏతల్లి తన కొడుకు, ఆజన్మాంతం సుఖంగా వుండాలని కాంక్షించదు? ... ఆమె కట్టుకున్న మేడలు గాలిమేడలుమాత్రం కావు. మంచి ఒకటోరకమైన కాంక్రీటు పునాదితో కూడుకున్న మేడలని చెప్పటానికి కావలసినన్ని తార్కాణా లున్నాయి.

ఇటు తన అత్తింటి వాళ్ళందరూకూడ, పెద్దపెద్ద చదువులుచదివి, గొప్ప గొప్ప వుద్యోగాలలో వున్నారు....అటు తన పుట్టింటివాళ్ళందరూ, అరవై నాలుగు శాస్త్రాలు నమిలివుమ్మియగల సమర్థులు. ఇటువంటి వంశవృక్షంలో మాణిక్యంపుట్టక మట్టిబెడ్డ పుడుతుందా? అలా జరగదన్న సంగతి ఆమెకు బాగా తెలుసు ... అందుకనే ఆమెకంతధీమా.

బాబు వయస్సు తక్కువైనా, తెలివితేటలనుబట్టి సెకండ్ ఫారంలో చేర్పించింది జానికమ్మగారు. మొగదిక్కు ఎవరూలేకపోవటంమూలాన, బాబు చదువు విషయమై తనే స్వయంగా అన్ని ఏర్పాట్లు చేయవలసివచ్చింది. పరీక్షకు కావలసిన పాఠాలన్నీ తెలుసుకుని, దగ్గరుండి చదివించి, సులువుగా సెకండ్ ఫారంలో చేర్పించకలిగింది.

తను చిన్నప్పుడు ఐదోక్లాసుదాకా ఎలిమెంటరీ స్కూల్లో చదువుకున్న చదువు, బాబుకు చదువు చెప్పటంలో బాగా ఉపయోగించింది. స్కూల్లో చెప్పిన ఇంగ్లీషు పాఠాలన్ని బాబుచేత ప్రతీరోజు క్రమం తప్పకుండా చదివించి, తనుకూడా గ్రహించి, అవసరంవచ్చినపుడు తను తిరిగి బాబుకు చెప్పగల శక్తిని సంపాదించింది. బాబు ఏకసంథాగ్రాహి ఏమో సెకండ్ ఫారంలోచేరటం అంటే పెద్దకష్టం అనిపించలేదు.

ప్రతీరోజు స్కూల్లో ఏంచెప్పేరో, బాబు సహాధ్యాయి, పక్కింటి శంకరాన్ని అడిగి తెలుసుకుంటూ వుంటుంది. ఆ చెప్పిన పాఠాలన్నీ ఏరోజు కారోజు, దగ్గరుండి చదివిస్తూ ఓవిధమైన క్రమశిక్షణలో పెట్టిం

దామె. బాబుకూడ అల్లరి చిల్లరగా తిరగకుండా, తల్లి మనస్సుకు అనుకూలంగా ప్రవర్తిస్తూవుండటం మూలాన, ఆమె ప్రయత్నాలన్నీ సవ్యంగా, సఫలీకృతం కావటానికి ఎక్కువ దోహదకారి అయ్యాడు.

“వయస్సుకుతగ్గ చదువు కాదు నాయనా ... ఏదో చదువుతున్నాడు” అంటుంది జానికమ్మగారు, మీ అబ్బాయి ఎల్లా చదువుతున్నాడండీ అని అడుగుతే. అవునుమరి! పట్టుమని పదేళ్లైనాలేవు అప్పుడే సెకండ్ ఫారం. బాబుకు మూడు నెలల పరీక్షలలోను, ఆరునెలల పరీక్షలలోను ఫస్టుమార్కులు రావటంతోటే, జానికమ్మగారి కలలకు ఓ స్వరూపం ఏర్పడింది. తన బాబుకు ఎంతో భవిష్యత్తువుందని భావించడానికి ఓ దారి ఏర్పడింది. ... క్రమేపీ జానికమ్మగారి హృదయంలో, బలమైన పునాదులతో మేడలగోడలు లేవటం ప్రారంభించాయి.

అంతమంది తోటివిద్యార్థుల సమూహంలో, పెద్దల కరతాళధ్వనులమధ్య, ఉపాధ్యాయుల ఆశీర్వచనాలతో, ఆరునెలల పరీక్షల అనంతరం, బాబు బహుమానాలను అందుకున్న దృశ్యం, జానికమ్మగారి హృదయంలో హత్తుకుపోయి, స్థిరపడిపోయింది.

ఒక్క చదువు విషయంలోనేకాదు, ప్రతీ విషయంలోను బాబు మొట్టమొదటివాడుగా వుండాలని ఆమె అభిలాష. అందుకనే, ఇప్పటినుంచి బాబును ఓవిధమైన క్రమశిక్షణలో పెట్టడానికి ప్రయత్నించసాగింది. ... కాలకృత్యాలు తీర్చుకొనటం దగ్గరనుంచి, స్కూలువేళదాకా, పుస్తకందగ్గర కూర్చుని చదువుకునేటట్టు చేయటంవరకు, అసంకల్పిత ప్రతీకార చర్యలవలె బాబు చేయగలిగేటట్టుగా చేసిందామె. బాబుకూడ ఆ టైం టేబులుకు అలవాటు పడిపోయి, కాలంయొక్క విలువను యిట్టే గ్రహించగలిగాడు.

సినీమాలకని నాటకాలకని వెళ్ళకుండా, వాటి చెడుగుణాలను కట్టుకథలుగా వర్ణించి, బాబు మనస్సుకు యిట్టే హత్తుకుపోయేటట్టుగాచేసి, సినీమాలన్నా, నాటకాలన్నా ఓ విధమైన విరక్తిభావం కలిగించింది.... చెడుస్నేహాలకుపోయి, పాడైపోకుండా ఎన్నో కట్టుదిట్టాలు చేసింది.

ఇటువంటి సుగుణాలతో బాబు మెలగటం మూలాన, జానికమ్మగారిచేత ఒక్కసారికూడ బాబు దెబ్బతిన్న పాపానపోలేదు. .. అసలుమాటపడటమంటేనే అభిమానం. జానికమ్మగారుకూడ చూసి, చూసి ఒక్క దెబ్బకూడ కొట్టలేకపోయేది. జానికమ్మగారి ఉద్దేశాలకు, ఆశయాలకు, బాబు అడ్డంకిలేకుండా, అనుకూలంగా నడుస్తూవుండటంమూలాన, ఆమె హృదయంలో ఓ ప్రత్యేక స్థానాన్ని పొందగలిగాడు.

◆ ◆ ◆

పొద్దు పడమరకువాలింది. సాయంత్రం ఐదో, ఐదున్నరో అవుతుంది. ఎక్కడో రెండుమైళ్ళ దూరంలోవున్న స్కూలునుంచి, పిల్లలు పుస్తకాలతో, టిఫిన్ క్యారియర్‌లతో, మాసినబట్టలతో, చెదరినజుట్టుతో, నకనకలాడే ఆకలితో, ఒక్కొక్కళ్ళే వస్తున్నారు. ప్రొద్దుట వెళ్ళేటప్పుడువున్న వుత్సాహం, సాయంత్రం వచ్చేటప్పుడువుండదు. ... ఎక్కడి స్కూలు? ఎక్కడివూరు?

వచ్చేపోయేజనాన్ని చూస్తూ, జానికమ్మగారు వీధిగుమ్మంలో సావకాశంగా కూర్చున్నారు.

పక్కింటివారబ్బాయ్, శంకరంకూడ వస్తున్నాడు ... అయితే బాబుకూడ వస్తున్నాడన్నమాటే. ప్రతీరోజు బాబు, శంకర్లు, స్కూలునుంచి జట్టాపట్టీలు వేసుకుని, వస్తూవుంటారు. కాని ఈ రోజున శంకరం ఒక్కడే వచ్చాడు.

శంకరం రాకను చూసింది జానికమ్మగారు. తన బాబుకూడ వస్తూవుంటాడని, చిరునవ్వుతో స్వాగతం ఇవ్వటానికి లేచింది....ఎప్పుడో ప్రొద్దున్ననగా తిన్న అన్నం, ఎక్కడో రెండుమైళ్ళ దూరంలోవున్న స్కూలుకు వెళ్ళిరావాలి. మధ్యాహ్నం పట్టుకెళ్ళిన

టిఫిన్ కాస్తతిని, మంచినీళ్లుత్రాగి మూతి తుడుచుకుంటాడు. మళ్ళీ సాయంత్రం స్కూలు వదిలిపెట్టేసరికి, ఒక చేత్తో టిఫిన్‌కారియర్‌తో, మరోచేత్తో పుస్తకాల సంచితో, ఎంతో ఆకలితో వస్తాడు. అందులోను వయస్సుకుతగ్గ చదువుకూడకాదు. పైగా నడక ... జానికమ్మగారు చిరునవ్వుతో ఆహ్వానించేసరికి, బాబు తను అంతదూరం నడచిన శ్రమనంతా ఒక్కసారి మరచిపోతాడు.

... ... జానికమ్మగారి చిరునవ్వు స్వాగతం వ్యర్థమైంది. బాబు యింకా రావటంలేదు. వెనక్కాలే, ఎవరితోనైనా మాట్లాడుతూ వస్తూవుంటాడని, త్వరలోనే రావచ్చునని, తన మనస్సును సమాధానపరచుకుంది.

ఓ సారి, వీధిలోకివెళ్ళి, కనుచూపు మేరవరకు చూసి నిరాశతో యింట్లోకి వచ్చేసింది.

జానికమ్మగారు కాళీగా కూర్చోనటం యిష్టంలేక, లైట్లలో కిరసనాయిలుపోసి, వెలిగించి, పక్కవేసి, బాబు చదువుకు కావలసిన సరంజామా అంతా సిద్ధంచేసి, బాబు రాకకై ఎదురుచూస్తూ కూర్చుంది.

బాబు, ప్రతీరోజు ఈ పాటికే భోజనంచేసి, పుస్తకం పుచ్చుకుని, చదువుకుంటూవుండవలసింది. ... కాని ఈ రోజున ఎందుకో ఆలస్యం అయింది.

నిన్నను ఈలాగే ఆలస్యంగావచ్చాడు. బాబు లేని ఆ అరగంట ఆరుయుగాలుగా గడిపింది జానికమ్మగారు. ఎందుకు ఆలస్యంగావచ్చావురా అని అడిగితే ఏవేవో సాకులు చెప్పేడు. ... దాంతో కోపంవచ్చి నాలుగు కేకలు పెట్టిందికూడ. బాబుని, ఇంతవరకు జానికమ్మగారు అతని హృదయానికి బాధ కలిగించే పల్లెత్తుమాటకూడ అనలేదు. ... అందుకనే ఆవిడ కేకలేసిన తరువాత, అభిమానంతో మొహం కిందకుదించేసుకుని, అరగంటదాకా తిరిగి తల్లిమొహం కేసి చూడలేకపోయాడు. ... అలాగని కోపంవచ్చి ఈవేళకూడ ఆలస్యంగావస్తాడా? అబ్బే! తన బాబేం అంత తెలివితక్కువవాడేంకాదు....త్వరలో రావచ్చుననే ఆశతో తన మనస్సును సంబాళించుకుంది.

ఒకవేళ స్కూల్లో ఏదైన మీటింగు వుందేమో! ... అంతేఅయివుంటుంది. మీటింగు వున్నట్లయితే వీళ్ళందరు ఆగకుండా ఎందుకువచ్చేస్తారుచెప్మా?... పక్కింటి శంకరాన్ని అడుగుతే అన్ని విషయాలు తెలుస్తాయి.

చదువుకుంటున్న శంకరం దగ్గరకువెళ్ళి అడిగింది జానికమ్మగారు. "ఏంనాయనా! ఈ వేళ స్కూల్లో ఏదైన మీటుంగుగట్రావుందా?"

"ఏంలేదండి ... వుంటే మేం అందరం ఆగం మరి! మీటింగు వున్నట్లు మాకేం నోటీసురాలేదు" అన్నాడు.

"అయితే మా అబ్బాయి స్కూలుకు వచ్చేడా లేదా అసలు." ఎందుకో జానికమ్మగార్కి తన బాబుమీద ఒక్కసారి అనుమానం ముంచుకువచ్చింది.

"రాకేమండి. వచ్చాడు. మధ్యాహ్నము మేము అందరముకలిసి టిఫిన్ తిన్నాముకూడాను. ... సాయంత్రము, స్కూలు వదిలిపెట్టిన తరువాతకూడ కనబడ్డాడు నాకు."

"స్కూల్లో మీటింగ్ ఏమీలేదన్నమాట" రెట్టించి అడిగింది జానికమ్మగారు వచ్చేస్తూ.

"అబ్బే! లేదండి ... ఏమండి అలా అడుగుతున్నారు?" దేన్నో వెతకటానికి ప్రయత్నిస్తున్నట్టుగావున్న ఆమె తీక్షణమైన మొహంలోకి చూస్తూ ప్రశ్నించాడు.

"ఏంలేదునాయనా! ... మా వాడు స్కూలు నుంచి యింకారాలేదు. ఏమీటింగైనావుంటే ఆగిపోయాడేమో ... నిన్ను కాస్త తెలుసుకుందామని వచ్చా."

"మీవాడు ఎందుకురాలేదో తెలియదుకాని, స్కూల్లో మీటింగుఏమిలేదండి. ... పోనీ ప్రయివేటుక్లాసు ఏదైనా వుందేమో అంటే అదీలేదు. ఒకవేళ ఏమున్నా ఈ పాటికి వచ్చేయద్దండిమరి.

(1164 పేజీ చూడుడు)

(1128 పేజీ తరువాయి)

అప్పుడే ఎనిమిదిన్నర, తొమ్మిది అవస్తోందికూడాను.” తిరిగి చదువులోపడిపోయాడు శంకరం.

మీటింగులేకపోతే బాబు ఎక్కడికి వెళ్ళినట్టు?... కొంపతీసి, ఏజ్వరమో, తలకాయనొప్పోవచ్చి, రాలేక తోవలోపడిపోలేదుకదా? ... అబ్బే! అలా జరిగుండదు. ప్రొద్దుటే హుషారుగా, బాగానే వెళ్ళేడు స్కూలుకు. సాయంత్రం శంకరంకూడ చూశాడుటగా, ఏమైన మనిషిమారినట్లయితే నాతో శంకరం చెప్పడూ?

ఒకవేళ ఏసినీమాకైనా వెళ్లేడేమో! ... ఛీ. ఛీ. అటువంటి పాడుసినీమాలకు ఎప్పుడు వెళ్ళడు నా బాబు. వెళ్లినా వీడికి డబ్బులు ఎక్కడివి? దొంగతనంగా ఎత్తుకుపోయాడేమో! ... అయితే ఇటువంటి దొంగబుద్ధులుకూడ పుడుతున్నాయన్నమాట. ఇంటికివచ్చిన తరువాత నాలుగు చివాట్లుపెట్టి, గట్టిగా బుద్ధివచ్చేటట్టుగా తన్నితేనేకాని ఓ దారిలోకిరాడు. జానికమ్మగారికి కోపం ఎక్కువైంది. అంతకోపం ఆవిడకు ఇంతకుముందెప్పుడూరాలేదు. ఆ సమయంలో బాబు కండ్లకు కనపడినట్లయితే, వళ్లు తెలియని ఆవేశంలో ఏమైనా చేసేస్తుంది.

గబగబా లోపలకువెళ్లి డబ్బులుపెట్టె తీసి చూసింది. తను అందులోవేసినడబ్బు, తీసినడబ్బు, అన్నీ లెక్కచూసుకుంటే, సరిగ్గా సరిపోయింది. అయితే వీడు ఇంట్లో డబ్బులుపెట్టి, సినీమాకు పోలేదన్నమాట ... మరి వీడు ఎక్కడికి వెళ్లినట్లు?

ఇంకా ఏవేవో అనుమానాలతో, ఆవిడ మనస్సు ఎంతో బాధపడింది. నిక్షేపంలాంటి కుర్రాడు, పాడుస్నేహాలుచేసి చెడుపోతూవుంటే, ఆమె సహించి చూస్తూ వూరుకోగలదా? తన వంశానికి శాశ్వత పేరు, ప్రతిష్ఠలు తెస్తాడని, తను ఆశించిన ఆశంతా నిరాశకావలసినదేనా? బాబు భవిష్యత్ అంతా భస్మంకావలసినదేనా? ఇటువంటి చిన్న చిన్న విషయాల దగ్గరనుంచి తగిన శ్రద్ధ తీసుకోపోతే, బాబు జీవితం తప్పకుండా వక్రమమైన మార్గంలో పడితీరుతుంది. అప్పుడు తను ఆశించిన ఫలితం ఫలప్రదం కాదేమో! ... బాబును గురించి తలపోస్తూ, బాబు చదువుకునే చాపమీదే నిద్రపోయింది జానికమ్మగారు. ...

బాబు స్కూల్లో చేరటానికిముందు, బాబు చదువు విషయమై తనుపడ్డ తాపత్రయం ... శ్రమకు ప్రతిఫలంగా బాబు చూపెట్టిన క్రమశిక్షణ ... కొంతవరకు తన ఆశయసిద్ధి ... స్కూలునుంచి వచ్చేటప్పుడుకాని, వెళ్లేటప్పుడుకాని, చెఱువులోను, కాలవలోను, స్నానాలు చేయటంకాని, ఈతలాడటంకాని చెయ్యనని బాబుచేత తన చేతిలో చెయ్యివేయించుకోవటం ... చెడుస్నేహాలకుపోకుండా జాగ్రత్తగా మసులుకుంటానని బాబు యిచ్చిన వాగ్దానం ... అప్పటినుంచి యిప్పటివరకు బాబు నడవడిక ... మొదలైనవన్నీ తన మనః ఫలకంలో ఓ చిన్న సినీమా రీలులా తిరగటం ప్రారంభించాయి.

రాత్రి పదో, పదిన్నరో అవుతుంది. గ్రామం అంతా మాటుమణిగింది. ఆ వీధిచివర, ఎక్కడో అరుస్తున్న కుక్కధ్వని, పక్కింటివాళ్ళింట్లో గుఱ్ఱు తప్ప, జానికమ్మగారికి మరో ధ్వనేమీ వినిపించడం లేదు. ... ఇంతలో వీధిమెట్లు ఎక్కుతున్నట్లుగా అడుగుల చప్పుడు వినపడింది. బహుశా, బాబు అయివుంటాడని జానికమ్మగారు వూహించింది.

“అమ్మా” నెమ్మదిగా పిలుస్తూ, అతి నెమ్మదిగా తలుపు తట్టేడు బాబు. పిలిచేటప్పుడు బాబు కంఠం స్పష్టంగా వణుకుతోంది.

జానికమ్మగారు మెలుకువగావుండికూడ, బాబు పిలుపుకు సమాధానం యివ్వలేదు. ఇంత ఆలస్యంగా వచ్చినందుకుగాను బాబును నలిపిపడేద్దామా అన్నంత కోపంవచ్చింది ఆవిడకు.

“అమ్మా” తిరిగి కొంచెం గట్టిగా పిలచాడు. జానికమ్మగారు మాట్లాడలేదు. ‘తలుపు తియ్యవే అమ్మా’ అంటూ తలుపును గట్టిగా ఓతాపు తన్నేడు.

అయినా జానికమ్మగారు సమాధానం యివ్వలేదు. "అమ్మా! తలుపే" ఏడుస్తూ, తలుపు తట్టేడు.

జానికమ్మగారి కోపం పటాపంచలయిపోయింది. ఎంతకఠినంగా, కోపంగావుందామనుకున్నా 'అమ్మా' అని బాబు మృదువుగా, ప్రేమతో పిలచేటప్పటికి తన హృదయం వాత్సల్యంతో నిండిపోయింది. 'ఆ! వస్తూన్నా బాబు' ఎంతో ఆప్యాయతతో జవాబిచ్చి, లేచి తలుపుతీసింది.

'అమ్మా' అంటూ అధైర్యపడినబాబు, తల్లి కొడుతుందేమోనన్న భయంతో, గుమ్మంలో నిలుచుండే ఏడవటం ప్రారంభించాడు.

"అదేమిటిరా - అల్లా ఏడుస్తున్నావ్ ... ఆకలేస్తోందా? రా—లోపలికిరా—అన్నం తిందువుగాని" ఎంతో లాలనగా పిలచింది. గబగబా కాళ్లుకడిగి అన్నం పెట్టింది బాబుకు జానికమ్మగారు.

అదేమిటి? ఇంత ఆలస్యంగా వచ్చినందుకు అమ్మ నన్ను కూతలెయ్యలేదేమిటి? ... ఆఖరికి ఆలస్యంగావచ్చావేమిరా అనికూడ అడగలేదేంచెప్మా? పైగా ఎంతో సంతోషంతో అన్నంకలిపిపెడుతోంది కూడాను. బాబు ఆశ్చర్యపోయాడు. ... దెబ్బలు తప్పినందుకు బాబు చాల సంతోషించాడు.

భోజనం అయిన తరువాత రాత్రి పదకొండు గంటలకు, బాబు పుస్తకం పుచ్చుకుని లైటు దగ్గరకు చేరేడు. జానికమ్మగారు "ప్రొద్దుపోయింది ... అనవసరంగా మేలుకుని ఆరోగ్యం చెడగొట్టుకోకు. పడుకో" అనికూడ అనలేదు. మాట్లాడకుండా మంచంమీదపడుకుని తీక్షణంగా ఆలోచిస్తోంది.

బాబు, ఓ అరగంటసేపు చదువుకుని, పడుక్కుందుకు లేవబోయాడు. భయంతో తల్లికేసి చూశాడు, నిద్రపోతోందో, మెలుకువగా వుందోనని. బాబు మెల్లగా చప్పుడు చెయ్యకుండాలేచి, పుస్తకాలు పెట్టెలోపడేసి, లైటు చిన్నదిచేసి, మంచంకూడ చప్పుడవకుండా కూర్చున్నాడు. ఇంక పడుకోబోతున్నాడు. ...

"ఒరేయ్! ఇల్లారారా" మంచంమీదపరుండే పిలచింది జానికమ్మగారు నెమ్మదిగా. ఆ పిలుపులో కాఠిన్యం స్పష్టంగా గోచరిస్తోంది.

బాబు భయంతోలేచాడు. ఏదో ఉపద్రవం రాబోతోందనే ఊహించాడు. వెళ్ళి తల్లి మంచం దగ్గర కూర్చున్నాడు చేతులుకట్టుకుని.

"అలా మంచంమీదకూర్చో" మంచంమీద కూర్చోమని కనురెప్పలతో సంజ్ఞచేసింది జానికమ్మగారు.

నదురుతూ, బెదురుతూ, బాబువెళ్ళి, తల్లి కాళ్ల దగ్గర కూర్చున్నాడు. అతని చూపులు చూస్తుంటే, ఏదో తప్పిదంచేసినట్టుగా కచ్చితంగా కనపడుతున్నాయి. "ఇంతవరకు ఎక్కడికి వెళ్లేవురా!" కోపంగా, అధికార స్వరంతో అడిగింది జానికమ్మగారు, బాబు కళ్లలోకిచూస్తూ.

బాబు, సమాధానం చెప్పటానికి భయపడి, తల కాయవంచేసుకున్నాడు. "ఎక్కడికి వెళ్లావ్?" తిరిగి హుంకరించింది.

(సశేషము)

అన్ని నొప్పులకు
అమృతాంజనము